

به شی میرات به شکردن

(الفرائض و تقسیم المیرات) (۳۳۳)

ئەگەر کەسیک مرد سوننەتە لە پێش دا لە پارەو مائی خوئی ، نامادە - کفن و دفن - بکریت (۳۳۳) پاشان قەرزەکانی هەموو بدریتهوه و دەسیهتەکانی به جی بهینریت ، پاشان ئەوهی دەمینیتەوه لە پارەو مالهکە ی به پئی شریعتی پیروزی ئیسلام دابهش بکریت (۳۳۳)

(۳۳۳) الفرائض : کوئی (فَرِيضَةٌ) به ، وه (فَرِيضَةٌ) له (فَرَضٌ) هوه وه رگراوه ، واتە : ئەندازە ی دیاری کراو . خوای گهوره له سورەتی (البقرة : 227) دا ده فەرموی : ﴿فَنَصْفُ مَا فَرَضْتُمْ﴾ واتە : نیوهی ئەندازە ی ئەو ئەندازە ی بۆ یانتان دیاری کردوه ، ئەمە لە زمان دا ، وه له شه رعیشدا (الفرض) : به شه دیاری کراوه یه که بۆ میرات بهر دیاری کراوه کاتیك که کەسیکی ده مریت .

تیبینی :

له باسی میرات دابهش کردن دا مه سه له ی واهه یه چه ند جاریک دوو باره ی ده که مه وه ، مه بستم له وه دا ئەوه یه خوینەر زیاتر رابیت له سه ری ، چونکه جاریک دوو باره بوونه وه و هه ر جاریکیش به شیوه یه ک مه سه له کان به شیوه یه ک ئاسان تر ده کاته وه .

(۳۳۳) پروانه (پ 290) ی ئەم کتیبه مان ، به شی (عیبادات) هکە ی .

(۳۳۳) له بهر فه رموده ی خوای گه وره : ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةِ يَوْصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾

پروانه (پ 590) وه فه رموده کە ی (علی) (خوای لی پازی بیّت) . پروانه (پ 594)

(۳۳۳) له بهر ئەو ئایهت و فه رمودانه ی که له باره ی دابهش کردنی میراته وه

هاتوه ، که له مه وپاش باسی ده که ین . إنشاء الله .

به بیئ ئه وهی ستهم بکریت له هیج کهسیک له وانه‌ی میراتیان بهر ده که ویت
 (۱۱۱) جا خوی گه وره له سورته‌ی (النساء : 11 ، 12 ، 176) دا (۱۱۱)

(۱۱۱) عه رب له کاتی نه فامی دا ، پیش ئیسلام ته‌ن‌ها میراتیان به پیاو ددها و
 ئافره‌تیان لی بی بهش ده کرد ، وه ته‌ن‌ها به گه وره کانیان ددها و منالیان لی بی بهش
 ده کرد ، جا کاتی که ئیسلام هات هه مو خاوه‌ن مافیک مافی خوی پی دا و ناوی
 ئه وه شی به ﴿وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ﴾ (النساء : 12) و ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ (النساء : 11) نا
 له پاش ئه وه پیش هه ره شه‌یه کی زور توندی له وانه کردوه که وا پیچه وانه‌ی شریعه‌تی خوا
 ده که ن له میرات بهش کردن دا وه که له سورته‌ی (النساء : 13 ، 14) دا ده فه رموی :
 ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ، وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ، وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعْتَدِ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا
 خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ واته : ئه مه سنووری خوی ، وه هه ره کهسیکیش
 گوئی رایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بیئ ، ئه وه ده یخاته به هه شتانیکه وه که وا جو ره ها
 پوو بار به ژیری دا تیپه ره ده بیئ ، وه به هه می شه‌یه تییدا ده می نیته وه ، وه ئه مه پیش
 سه ره که وتن و بردنه وهی گه وره یه ، وه ئه وه یشی که وا بی گوئی فه رمانه کانی خواو
 پیغه مبه ره که ی بکات ، وه له سنووری ئه ولادات ئه وه ده یخاته ئاگری دوزه خه وه
 به هه می شه‌یه تییدا ده می نیته وه ، وه سزای یه کی زور ریسواکه ری بو هه یه .

(۱۱۱) خوی گه وره له سورته‌ی (النساء : 11) دا ده فه رموی : ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي
 أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ
 كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ
 فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ
 وَصِيَّةِ يُوَصِّي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ، آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ
 اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ واته : خوی گه وره له باره‌ی رۆله کانتانه وه پیتان
 راده گه یه نیئ که بو کوپ به ئه ندازه‌ی دوو کچ میراتی بهر ده که ویت ، جا ئه گه ره
 رۆله کانتان ته‌ن‌ها ئافره‌ت بوون له دوان به سه ره وه ، ئه وه دوو له سه ره سی (—) یان بهر
 ده که ویت ، وه ئه گه ره یه کیکیش بیئ ئه وه نیوه (—) ی بهر ده که ویت ، وه بو باوک و

دایکی - مردووه‌که - هه‌ریه‌که‌یان شه‌ش یه‌ک (—) ی به‌ر ده‌که‌ویت له‌وه‌ی به‌جی‌ی ده‌هیلّیت ئە‌گەر پۆله‌ی هه‌بوو ، جا ئە‌گەر پۆله‌ی نه‌بوو و به‌ته‌ن‌ها باوک و دایک میرات به‌ر بن ، ئە‌وه دایک سی‌یه‌ک (—) ی به‌ر ده‌که‌ویت ، وه ئە‌گەر مردووه‌که برای هه‌بوو ئە‌وه دایکی شه‌ش یه‌ک (—) ی به‌ر ده‌که‌ویت ، ئە‌مه پاش به‌جی هینانی وه‌سیه‌ته‌کانی که وه‌سیه‌تی پی ده‌کات وه دانه‌وه‌ی قه‌رزاری‌کانی ئیوه نازانن باوک و دایک و پۆله‌کانتان کامیان بۆ ئیوه به‌سوودتره ، ئە‌مه ئە‌ندازه‌یه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره خۆیه‌وه دیاری کراوه ، به‌راستی خوای گه‌وره زانایه‌وه و دانایه .

وه له‌سوره‌تی (النساء: 12) دا خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی : ﴿وَلَكُمْ نَصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ، وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ، وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍ وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ واته : وه نیوه (—) ی میراتی ژنه‌کانتان به‌ر ده‌که‌ویت ئە‌گەر پۆله‌یان نه‌بی‌ت ، وه ئە‌گەر پۆله‌یان هه‌بی‌ت ئە‌وه چواریه‌ک (—) ی میراتیه‌کانیانتان به‌ر ده‌که‌ویت ، پاش به‌جی هینانی وه‌سیه‌ته‌کانیان که وه‌سیه‌تی پی ده‌که‌ن وه دانه‌وه‌ی قه‌رزاری‌کانیان ، وه ئە‌وانیش - ژنه‌کانتان - چواریه‌ک (—) ی میراتیه‌کانی ئیوه‌یان به‌ر ده‌که‌ویت ئە‌گەر پۆله‌تان نه‌بی‌ت ، جا ئە‌گەر پۆله‌تان هه‌بی‌ت ئە‌وه هه‌روه‌ها هه‌شت یه‌ک (—) یان به‌ر ده‌که‌ویت ، پاش به‌جی هینانی وه‌سیه‌ته‌کانتان که ده‌یکه‌ن وه دانه‌وه‌ی قه‌رزاری‌کانتان ، وه ئە‌گەر پیاوی‌ک یان ژنی‌ک مردن و باوک و دایک و پۆله‌یان نه‌بوو و میراتیه‌که‌ی بۆ براه‌ه‌کی دایکی یان خوشکی‌کی دایکی مایه‌وه ، ئە‌وه هه‌ریه‌که شه‌ش یه‌ک (—) ی به‌ر ده‌که‌ویت ، وه ئە‌گەر له‌وه زۆرت‌ر بوو - دوو برا و خوشک یان زیاتر - ئە‌وه له‌ سی‌یه‌ک (—) دا شه‌ریکن - به‌بی جیاوازی له‌نیوان خوشک و برادا - ئە‌مه پاش به‌جی هینانی وه‌سیه‌تی‌ک که وه‌سیه‌تی پی کردوه وه دانه‌وه‌ی قه‌رزاری‌کانی ، به‌و مه‌رجه‌ی بۆ زیان لی دان نه‌بی‌ت ئە‌مه وه‌سیه‌تی‌که له‌لایه‌ن خواوه بۆ ئیوه ، وه خوای گه‌وره‌یش زانایه و به‌ئارامه وه له

وه سورته‌کانی تری قورئان دا (۱۱۱) زور له مه‌سه‌له‌کانی دابه‌ش کردنی
میراتمان بو پروون ده‌کاته‌وه (۱۱۱)

سوره‌تی (النساء: 176) دا ده‌فه‌رموی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ امْرَأً هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرْتُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ وَإِنْ كَانَتْ إِثْنَيْنِ فَلَهُمَا النِّسْفَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضَلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واته: پرسیار له‌تو ده‌که‌ن - ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) - له‌باره‌ی (الکلاله) ه‌وه، ئه‌گه‌ر پیاویک مرد و پۆله‌ی نه‌بیته‌ وه - ته‌ن‌ها - خوشکیکی هه‌بیته‌ ئه‌وه نیوه‌ی میراتیه‌که‌ی به‌ر ده‌که‌ویته‌ وه ئه‌ویش - پیاوه‌که - هه‌موو میراتیه‌که‌ی ئه‌وی - خوشکه‌که‌ی ئه‌گه‌ر مرد - به‌ر ده‌که‌ویته‌ ئه‌گه‌ر پۆله‌ی نه‌بوو، جا ئه‌گه‌ر خوشکه‌کان دوان بوون دوو له‌سه‌رسی یان (-) یان به‌ر ده‌که‌ویته‌ له‌ میراتیه‌که‌ی . وه ئه‌گه‌ر چه‌ند براو خوشکیک بوون ئه‌وه بو براکان دوو ئه‌وه‌نده‌ی خوشکه‌کانیان به‌ر ده‌که‌ویته‌، خوی گه‌وره‌ شه‌رعی خوی بو ئیوه‌ پروون ده‌کاته‌وه تاوه‌کو گومرا نه‌بن، وه خوی گه‌وره‌ زانایه‌ به‌هه‌موو شتیکی .

وه‌ک له‌ سورته‌تی (الانفال: 57) دا خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واته: وه خزم و کس و کار هه‌ندیکیان شیاو ترن به‌رانبه‌ر به‌ هه‌ندیکی تریان له‌ شه‌ریعه‌تی خوادا وه خوی گه‌وره‌ به‌ هه‌موو شتیکی زانایه‌ . وه له‌ سورته‌تی (النساء: 7) دا خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لِلرِّجَالِ نِصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نِصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نِصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ واته: بو پیاوان به‌شیکی هه‌یه له‌و میراتیه‌ی که باوک و دایک و خزمان به‌جی ده‌هیئن وه بو ئافره‌تانیش به‌شیکی هه‌یه له‌وه‌ی باوک و دایک و خزمان به‌جی ده‌هیئن، ئیتر که‌م بیته‌ یان زور، ئه‌مه به‌شیکی پیویست کراوه له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌ وه .

وه هه‌روه‌ها ئایه‌تی تریش زوره‌ که‌وا به‌ (مُجْمَل)ی باسی میرات ده‌کات به‌لام به‌ (مُفَصَّل)ی له‌وسی ئایه‌ته‌ی پیشوودا که‌له (پ600) دا باس‌مان کرد پروون کراوه‌ته‌ وه .
(۱۱۱) جا نه‌و سوودانه‌ی له‌ نایه‌نه‌کانی میراته‌وه‌ وه‌ری ده‌گه‌ری نه‌مانه‌ن :

یهکه م : حوکمی پۆله (کور و کچ) :

- 1- ئەگەر مردووکه یه کور و یه کچی له دوا بهجی ما ، ئەوه میراتهکه له نیوانی هەردوکیان دا بهش دهکریت بۆ کورپهکه دووبهش و بۆ کچهکه یش بهشیک .
- 2- ئەگەر چەند کور و چەند کچیک بوون ، ئەوه میراتیهکه بهش دهکەن بۆ کور دوو ئەوهندهی کچ .
- 3- ئەگەر له گەڵ پۆلهکان دا خاوهن بهشی دیاری کراو ههبوو وهک ژن و پیاو و دایک و باوک ، ئەوه له پێش دا بهشی خاوهن بهشه دیاری کراوهکان دهدریت ، پاشان ئەوهی مایهوه دابهش دهکریت له نیوان پۆلهکانی دا بۆ هەر کوریک دوو ئەوهندهی کچیک .
- 4- ئەگەر مردووکه تهنه کورپی ههبوو ، ئەوه ههموو مالهکه دهبات ، ئەمهش له کۆی ئەم دوو نایهتوه وهردهگریت نایهتی : ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّيْنَ﴾ وه نایهتی : ﴿إِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ كهوا ئەگەر تهنه یه کچی بوو ئەوه نیوهی مالهکه دهبات ، وه پیاو یش دوو ئەوهندهی ئافرهت دهبات ، كهوا بوو ئەگەر تهنه کوریک بوو ئەوه ههموو مالهکه دهبات .
- 5- پۆلهی کورپی مردووکه له جینگهی پۆلهی خۆیدا دادهنریت ، چونکه ووشهی (أَوْلَادُكُمْ) پۆلهی کورپی کورپیش دهگریتهوه ، ئەگەر دایشبهزیت ، ئەمه به (إِجْمَاع) ی زانایان .

دووهم : حوکمی دایک و باوک :

- 1- باوک و دایک ههیهکه شهش یهک (—) یان بهر دهکهویت ئەگەر مردوهکه پۆلهی ههبیته .
- 2- ئەگەر مردوهکه پۆلهی نهبوو ، ئەوه دایک سی یهک (—) دهبات ، وه پاش ماوهیشی که دوو له سه سه سی یه (—) بۆ باوکهکه دهمیتهتهوه .
- 3- ئەگەر مردوهکه دوو برای ههبوو یان زیاتر ، ئەوه دایکهکه شهش یهک (—) ی بهر دهکهویت پاش ماوهکهیشی که پینج له سه سه شهش (—) ه ههموو بۆ باوک

- دەمىننەتتە ، وە براو خوشكەكانىش ھېچ بەشىكىيان ناكەوئىت ، چونكە باوك ئەوان بىبەش (حَجَب) دەكات .
- سىيەم : حوكمى مېرد :
- 1- ئەگەر ژنەكە مردو ھېچ پۆلەى نەبوو ، ئەو بەشى مېردەكەى نيوەىە (—) .
 - 2- ئەگەر ژنەكە مرد و پۆلەى ھەبوو ، ئەو بەشى مېردەكەى چوارىەكە (—) .
- چوارەم : حوكمى ژن يان چەند ژنىك :
- 1- ئەگەر مېردەكە مرد و پۆلەى نەبوو ، ئەو بەشى ژنەكەى يان چەند ژنەكەى چوارىەكە (—) .
 - 2- ئەگەر مېردەكە مردو پۆلەى ھەبوو ، ئەو بەشى ژنەكەى يا چەند ژنەكەى ھەشت يەكە (—) .
- پېنجەم : حوكمى براو خوشكى دايكى :
- 1- ئەگەر كەسىك مرد و تەنھا يەك براى دايكى ھەبوو مىراتى بەر بكەوئىت يان تەنھا يەك خوشكى دايكى ھەبوو ، ئەو بەشى ھەر يەكەيان شەش يەكە (—) .
 - 2- ئەگەر كەسىك مردو تەنھا دوو براو خوشكى دايكى يان زىاترى ھەبوو ، ئەو ھەموويان بەش دارن لەسى يەك (—) دا ھەموو يان وەك يەك دەبەن بەبى جياوازى نىر و مى .
- شەشەم : حوكمى براو خوشكى دايك و باوكى يان باوكى :
- 1- ئەگەر كەسىك تەنھا يەك خوشكى دايك و باوكى يان باوكى بوو ، ئەو نيوەى مالاكەى (—) بەر دەكەوئىت .
 - 2- ئەگەر كەسىك مردو تەنھا دوو خوشكى دايك و باوكى يا باوكى ھەبوو ، ئەو دوو لەسەر سى (—) يان بەردەكەوئىت .
 - 3- ئەگەر كەسىك مرد و تەنھا چەند براو خوشكىكى دايك و باوكى يان باوكى ھەبوو ، ئەو مىراتىەكەى بەش دەكەن لەنىوان خۆيان دا بۆ كوڤ دوو ئەوئەدى كچ .

ئەو ھۆیانە کە دەبنە ھۆی میرات وەرگرتن و ئەوانەیشی کە دەبنە ھۆی میرات وەرنە گرتن (أَسْبَابُ الْإِرْثِ وَ مَوَانِعُ الْإِرْثِ)

ئەوانەیی کە دەبنە ھۆی میرات وەرگرتن سیانن : خزمایەتی ، (۳۳۳) و
دۆستایەتی و پالپشتی کۆیلەیی ئازاد کراو ، (۳۳۳) و ژن و میدادیەتی (۳۳۳)
و ئەوانەیشی کە دەبنە ھۆی میرات وەرنە گرتن ھەرسیانن : کوشتن (۳۳۳)

4- و ئەگەر کەسێک مردو تەنھا یەک بۆی دایک و باوکی یان باوکی ھەبوو ، ئەو ھەموو میراتیە کە بەر دەکەوێت ، و ئەگەر چەند بۆیە کیش بن ئەو بەشی دەکەن .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودە کە خۆی گەرە لە سورەتی (الانفال: 75) دا پروانە

(پ 601)

(۳۳۳) لەبەر فەرموودە کە (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لێ پازی بییت) کەوا پیڤەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((الْوَلَاءُ لِحِمَّةٍ كُلِّحِمَّةٍ النَّسَبِ لَا يَبَاعُ وَلَا يُوهَبُ)) واتە : دۆستایەتی و پالپشتی کۆیلەیی ئازاد کراو نزیک بونەو و خزمایەتیە کە وەکو خزمایەتی پشت ، نە دەفرۆشێت و نە دەبەخشێت [رواه الحاكم (341/4) والبيهقي (292/10) وهو صحيح برواه صحيح الجامع (7157)] .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودە کە خۆی گەرە لە سورەتی (النساء: 12) دا کە

دەفرمووی : ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ . پروانە (پ 600)

(۳۳۳) لەبەر فەرموودە کە (ابو هريره) (خوای لێ پازی بییت) کەوا پیڤەمبەری

خوا (ﷺ) فەرمووی : ((الْقَاتِلُ لِإِرْثِ)) واتە : بکوژ میرات وەرناگرێت لەو هی کوشتویەتی

و جیاوازی نایین (۳۳۳) و کوئیلایه تی . (۳۳۳)

ئهوانه‌ی که میراتیان بهر ده‌که‌ویت له پیاوان و ئافرەتان (الْوَارِثُونَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ)

ئهوانه‌ی میراتیان بهر ده‌که‌ویت له پیاوان ده (10) ن : کوپ و کوپی
کویش با دایشبه‌زیت (۳۳۳) وه باوک و باوکی باوکیش ئه‌گه‌ر به‌ریش
بیته‌وه (۳۳۳) وه براو برازا ئه‌گه‌ر چند دوویش بیته‌وه (۳۳۳)

[رواه الترمذی (2109/425/4) وابن ماجه (2645/883/2) وهو صحیح برواه الارواء (1672) وصحیح الجامع (4436)].

(۳۳۳) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) (خوایان لسی پازی بیت) که‌وا
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ)) واته :
موسولمان میراتی کافر وه‌رناگریت وه کافریش میراتی موسولمان وه‌رناگریت [رواه البخاری
(12/رقم/6764) ومسلم (1614/1233/3) وأصحاب السنن الا الترمذی].

(۳۳۳) چونکه کوپله و ئه‌ویش هه‌یه‌تی هه‌ر مولکی خاوه‌ن (سید) ه‌که‌یه‌تی ، جا
ئه‌گه‌ر هه‌ر میراتی‌یه‌ک له خزمیک‌یه‌وه وه‌رگریت ئه‌وه بو خاوه‌نه‌که‌یه‌تی نه‌ک بو خوی .
(۳۳۳) له بهر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ . (النساء : 11) بروانه (پ 600)
(۳۳۳) له بهر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره ﴿وَلِأَبْوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ .
(النساء : 11) ، بروانه (پ 600) .

وه له بهر فه‌رموده‌که‌ی (الْبِرَاءِ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((أَنَا النَّبِيُّ
لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ)) واته : من پیغه‌مبه‌رم نه‌ک درو من کوپی (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) م
[رواه البخاری (8/رقم/4315) ومسلم (1776/1400/3) وغيرهما].

وه مامه و ناموزا نه‌گهر چهند دوریش بیته‌وه (□□□) وه میرد (□□□) وه دوست و پالپشت (کویله) ی نازاد کراو (□□□) وه نه‌وانه‌یش کهله نافرەتان به‌ریان ده‌که‌ویت حەوت (7) ن : کچ و کچی کوپ با دایشبه‌زیت (□□□) وه دایک و

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿وَهُوَ يَرْتَهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾ (النساء: 176) پروانه (پ600) .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ﴿الْحَقُّوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأَوَّلِ رَجُلٍ ذَكَرَ﴾ واته : نه‌وانه‌ی به‌شی دیاری کراویان بو‌ه‌یه ، به‌شه‌کانیان پی بدن ، جا ه‌رچی‌مایه‌وه نه‌وه بو‌یه‌که‌م پی‌اوی نی‌ره [رواه البخاری (12/رقم/6746) و مسلم (3/1605/1233) و غیرهما].

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: 12) دا که ده‌فه‌رموی : ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ . پروانه (پ600)

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیّت) پروانه (پ604) وه فه‌رموده‌که‌ی (عَائِشَةَ) (خوی لی پازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ﴿الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ﴾ واته : دوستایه‌تی و پالپشتی‌تی کویله‌ی نازاد کراو بو‌ئه‌و که‌سه‌یه که‌ نازادی کردوه [رواه البخاری (1/رقم/456) و مسلم (2/1504/1141) و غیرهما].

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ...﴾ . (النساء: 11) پروانه (پ600)

دایره با چند بهر زیش بیته وه () وه خوشک () وه ژن () وه دوست و پالپشت (که نیزه) ی نازاد کراو () ،
 جائه مانه هموویان یان بهش بو دیاری کراوو (دو فرض) ن ، وهیان بههوی نه وه وه که پشت (عصبه) ن بهریان ده که ویت ، وهیان بههوی خزمایه تی (دو رحم) وه بهریان ده که ویت .

به شه دیاری کراوه کان (الفروض المقدرة)

نه و به شانیه کی که له قورئان دا دیاری کراوه ، شهش به شه : نیوه () و چواریهک () و ههشت یهک () و سی یهک () و شهش یهک () و دوو له سه ر سی () ، () جا نیوه () ، بهشی میرده له ژنه که ی

() له بهر فهرموده که ی خوی گه وره : ﴿وَلَا بَوَّيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ . (النساء : 11) پروانه (پ 600) .
 () له بهر فهرموده که ی خوی گه وره : ﴿إِنْ أَمْرٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَكْدٌ وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ . (النساء : 176) پروانه (پ 600) .
 () له بهر فهرموده که ی خوی گه وره : ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ﴾ (النساء : 12) پروانه (پ 600) .
 () له بهر فهرموده که ی (ابن عمر) پروانه (پ 604) وه فهرموده که ی (عائشة) پروانه (پ 614) وه فهرموده که ی (بنت حمزة) (خوایان لی رازی بیت) که وا فهرموی : (مولی) که م مرد و کچیکی لی به جیما ، جا پیغه مبهری خوا () ماله که ی له نیوان من و کچه که ی دا دابهش کرد ، نیوه ی داوه من و نیوه ی ششی بو نه و) [رواه ابن ماجه 2734/913/2 و الحاکم 66/4] وهو حدیث حسن پروانه صحیح ابن ماجه (2210) .
 () له بهر نایه ته کانی سوره تی (النساء : 11 ، 12 ، 176) پروانه (پ 600) .

ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ی پۆله (کچ و کوپ)ی نه‌بیّت، (□□□) وه به‌شی کچیشه ئه‌گه‌ر خوی به‌ته‌نای بیّت، (□□□) وه به‌شی کچی کوپیشه ئه‌گه‌ر ته‌نای بیّت، (□□□) وه به‌شی خوشکی دایک و باوکی و خوشکی باوکیشه ئه‌گه‌ر پۆله‌و باوک و دایکیشی نه‌بیّت (□□□) وه چوار یه‌ک (—) به‌شی می‌رده له ژنه‌که‌ی ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ی پۆله‌ی هه‌بیّت (□□□) وه به‌شی ژنه له می‌رده‌که‌ی ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی پۆله‌ی نه‌بیّت (□□□) وه هه‌شت یه‌ک (—) به‌شی ژنه له می‌رده‌که‌ی ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی پۆله‌ی هه‌بیّت (□□□) وه سێ یه‌ک (—) به‌شی دایکه له کوپه‌که‌ی

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره : ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ . (النساء: 12) بپوانه (پ600) .
 (□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره : ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ . (النساء: 11) بپوانه (پ600) .
 (□□□) چونکه کچی کوپ له جی‌ی کچه به یه‌کده‌نگی (إجماع)ی زانایانی ئیسلام . (ابن‌المُنْذِر) ده‌فه‌رموی : (زانایان (إجماع) یان کردوووه که‌وا کوپ‌ی کوپ و کچی کوپ‌یش له‌جی‌ی کوپ و کچن نیرینه له‌جی‌ی نیرینه و میینه‌یش له‌جی‌ی میینه ئه‌گه‌ر مردوووه‌که خوی پۆله‌ی نه‌ما‌بوو [بپوانه الاجماع لابن‌المنذر (79)].
 (□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿وَإِنْ أَمْرٌؤُ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَوَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ . (النساء: 176) بپوانه (پ600)
 (□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ . (النساء: 12) بپوانه (پ600)
 (□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَوَلَدٌ﴾ . (النساء: 12) بپوانه (پ600)
 (□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَوَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ . (النساء: 12) بپوانه (پ600)

ئه‌گەر کورده‌که‌ی پۆله و برایشی نه‌بیئت (□□□) وه به‌شی براو خوشکی دایکی‌یه له براکه‌یان ئه‌گەر دوان یان زیاتر بوون به‌و مهرجه براکه‌یان پۆله و باوک و دایک نه‌بیئت هه‌روه‌ها براو خوشکی دایکی و باوکی یان باوکیشی نه‌بیئت (□□□) وه شه‌ش یه‌ک (—) به‌شی دایکه ئه‌گەر کورده‌که‌ی پۆله یان برای هه‌بیئت (□□□) وه به‌شی داپیره‌یشه ئه‌گەر دایک نه‌بوو (□□□) وه به‌شی برای دایکی‌یه یان خوشکی دایکی‌یه ئه‌گەر ته‌نها بوو و براکه‌شی پۆله و باوک و دایکی نه‌بوو هه‌روه‌ها برای دایکی و باوکی و یان باوکیشی نه‌بوو (□□□) وه به‌شی کچی کورده ئه‌گەر کچی هه‌بیئت (□□□) وه به‌شی باوکیشه ئه‌گەر کورده مردوو‌ه‌که‌ی پۆله‌ی

(□□□) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره : ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرَّثَهُ أَبَوَاهُ فَلَا مَهْرَ لَهَا إِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ﴾ . (النساء: 11) بپروانه (پ600)
 (□□□) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره : ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَاللَّاهِ أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ، فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ﴾ . (النساء: 12) بپروانه (پ600)
 (□□□) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره : ﴿وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرَّثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمَّهِ الثَّلَاثُ إِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ﴾ . (النساء: 11) بپروانه (پ600)

(□□□) (إِبْنُ الْمُنْذِرِ دَهْفَرْمَوِيُّ : (زَانَايَانِ (إِجْمَاعُ) يَان كَرْدُووه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌وا داپیره شه‌ش یه‌ک (—) ی به‌ر ده‌که‌ویت ئه‌گەر مردوو‌ه‌که‌ی دایکی نه‌بوو)) [بپروانه الاجماع لابن المنذر (84)]

(□□□) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره : ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَاللَّاهِ أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ . (النساء: 12) بپروانه (پ600)
 (□□□) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو قَيْسٍ) كه‌وا فه‌رمووی : بیستم (هُزَيْلُ بْنُ شُرْحَبِيلٍ) فه‌رمووی : پرسیار کرا له (أَبُو مُوسَى) له باره‌ی کچی و کچیکی کور و خوشکی‌که‌وه ، ئه‌ویش فه‌رمووی : کچه‌که نیوه (—) وه‌رده‌گریت و خوشکه‌که‌یش نیوه (—) ، بپۆ بۆلای (إِبْنُ مَسْعُودٍ) ئیستا وه‌ک من ده‌لی ، جا پرسیار له (إِبْنُ مَسْعُودٍ) کرا و قسه‌که‌ی (أَبُو مُوسَى) یشیان پی ووت ، ئه‌ویش فه‌رمووی : ئه‌وه گومرا ده‌بم و له

هه‌بیئت (□□□) وه به‌شی باپیریشه‌ی نه‌گهر کورپه‌زا مردووه‌که‌ی رۆله‌ی هه‌بیئت و باوکیشی نه‌ماییت (□□□) وه دوو له‌سه‌ر سئ (—) به‌شی دوو کچه‌ی نه‌گهر ته‌نهما بن وه دوو کچی کورپیش نه‌گهر ته‌نهما بن (□□□) وه به‌شی دوو خوشکی دایکی و باوکی‌یه یان خوشکی باوکی نه‌گهر براکه‌یان دایک و باوک و رۆله و برایش نه‌بیئت (□□□).

بئ‌به‌ش کردن و به‌ش که‌م کردنه‌وه

هیدایه‌ت دراوه‌کان نابم ، من له‌مه‌دا بپیری ئه‌وه ده‌ده‌م که پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بپیری پئ دا : کچه‌که نیوه (21) ی به‌رده‌که‌ویت وه بۆکچی کورپه‌که شه‌ش یه‌ک (—) ی بۆ هه‌یه ، ته‌واوی (32) وه ئه‌وه‌ی ده‌مینیتته‌وه بۆ خوشکه‌که ، جا هاتینه‌وه بۆلای (أبو موسی) ، وقسه‌که‌ی (ابن مسعود) مان پئ راگه‌یاندا جا ئه‌ویش فه‌رمووی : پرسیار له‌من مه‌که‌ن تا ئه‌م بلیمه‌ته‌تان تیدایه [رواه البخاری (12/رقم/6736) وغیرهما] .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿وَلَا بَوَّيْهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَوَلَدٌ﴾ . (النساء : 11) بپروانه (پ600)

(□□□) (ابن المنذر) ده‌فه‌رموئ : ((وه زانایان (إجماع) یان کردوه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی باپیره حوکمی باوکی هه‌یه [بپروانه الاجماع (84)] بئ‌گومان کاتیک حوکمی باوکی هه‌یه نه‌گهر باوک نه‌ماپوو .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ إِثْتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ . (النساء : 11) بپروانه (پ600)

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿فَإِنْ كَانَتْ إِثْنَيْنِ فَلَهَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ . (النساء : 176) بپروانه (پ600)

(حَجَبُ الْحَرَمَانِ ، وَحَجَبُ النُّقْصَانِ) (۱۱۱)

ئەوانەى كە بەشەكانیان كەم دەبیتهوه : میرده ئەگەر ژنهكەى پۆلەى
 هەبیته (۱۱۱) وه ژنه ئەگەر میردهكەى پۆلەى هەبیته (۱۱۱) وه دایكه ئەگەر
 كۆرەكەى پۆلە یان برای هەبیته (۱۱۱) وه كچی كۆرە ئەگەر مردوهكە كچی
 هەبوو (۱۱۱) وه بیبهش بوون له میرات تهنا به سەر شهش كه سدا نایهت ،
 باوك و دایك و كۆر و كچ و ژن و میرد . (۱۱۱)

(۱۱۱) (حَجَبُ نُقْصَانٍ) : ئەوهیه كهوا به شه میراتی یه كێك له میرات به رهكان كه م
 بیتهوه به هۆی بوونی كه سیكى تره وه . وه (حَجَبُ حَرَمَانَ) ئەوهیه كهوا یه كێك له میرات
 به ره كان بیبهش بیته به هۆی بوونی كه سیكى تره وه .
 (۱۱۱) له بهر فهرمودهكەى خوی گه وه : ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ ، إِنْ
 لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ . (النساء: 12) بپوانه
 (پ 600)

(۱۱۱) له بهر فهرمودهكەى خوی گه وه : ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ﴾ . (النساء: 12) بپوانه (پ 600)
 (۱۱۱) له بهر فهرمودهی خوی گه وه ، بپوانه (پ 630)
 (۱۱۱) له بهر فهرمودهكەى (أَبُو قَيْسٍ) ، بپوانه (پ 633)
 (۱۱۱) **بیبهش بوون له میرات له سەر دوو بنچینه (أصل) پراوه ستاوه :**

یه که میان : ئەگەر كه سیك خزمايه تیه كهی به هۆی كه سیكى تره وه بگاته مردوه كه
 ، ئەوه بیبهش ده بیته ، ئەگەر ئەو كه سه خۆی هەبیته — بۆ نمونه كۆری كۆر بی بهش
 ده بیته ئەگەر كۆرە كه خۆی هەبیته — جگه له كۆری دایك ، ئەوه ئەگەر دایكیش هەبیته
 هەر میراتیان بهر ده كه ویت .

دووهم : خزمی نزیك پیش ده خریته سەر ئەوانه دا كه دوور ترن — بۆ نمونه برا
 مامه بی بهش ده كات — جا ئەگەر له نزیکی دا وه كو یه ك بن ئەوه کامیان زیاتر

چون دست به دابش کردنی میرات ده کریت (كَيْفِيَّةُ الْبَدَأِ بِالتَّسْيِمِ)

پنویسته له پیش دا له خاوهن به شه‌کانه‌وه دست پی بکریت (۱۱۱)
پاشان هر چی مایه‌وه بو پشته‌کان (العصبه) (۱۱۱)

خرمایه‌تی‌که‌ی پته‌و تره‌و نه‌وه پیش ده‌خریت - بو نمونه‌ی برای دایکی و باوکی برای
باوکی بی‌به‌ش ده‌کات - .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بی‌ت) بروانه (پ 612)
(۱۱۱) (العصبه) کۆی (عاصِب) ه وه‌کو (طالِب و طَلَبَة) : که نه‌وه‌ی پی‌اوو خرمانی
پشتی ده‌گریت‌ه‌وه ، لی‌ره له به‌شی (فرائض) دا مه‌به‌ست به (عصبه) نه‌وانه‌ن که پاش
ماوه‌یان پی‌ ده‌دریت دوا‌ی نه‌وه‌ی خاوهن به‌شه‌کان به‌شی خو‌یان ده‌بن ، جا نه‌گه‌ر
خاوهن فه‌رزه‌کان هه‌موو میراتیه‌که‌یان برد وه‌یچیان له‌پاش به‌جی نه‌ما نه‌وه بی‌به‌ش
ده‌بن ، جگه‌له‌ کور نه‌بی‌ت که‌وا هه‌ر گیز بی‌به‌ش نابیت ، وه نه‌گه‌ر خاوهن به‌شه‌کان
هیچیان نه‌بوون نه‌وه میراتیه‌که‌ هه‌موو بو نه‌وانه . له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عباس)
بروانه (پ 612) . وه خوا‌ی گه‌وره‌یش ده‌فه‌رموی : ﴿ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا
وَلَدٌ ﴾ . (النساء : 176) بروانه (پ 600) .

وه (العصبه) پیش دوو به‌شه :

یه‌که‌م : (عصبه نسبه) نه‌وه‌یه که به‌هوی خرمایه‌تی‌ه‌وه بی‌ته‌ پشت ، جا نه‌مه‌یش
سی جوره :

1- خوی (عصبه) یه ، نه‌ویش هه‌موو نه‌و پی‌اوانه‌ی به‌ر ده‌که‌وی‌ت که میراتیان به‌ر
ده‌که‌وی‌ت جگه‌له‌ می‌رد و برای دایکی .

2- (عصبه) یه به‌هوی که‌سی‌کی‌تره‌وه : نه‌ویش کچ و کچی کور و خوشکی دایکی و
باوکی و خوشکی باوکی به‌ر ده‌که‌وی‌ت ، هه‌ریه‌که له‌مانه به‌هوی براکه‌یه‌وه
(عصبه) یه ، نیوه‌ی نه‌وی به‌رده‌که‌وی‌ت

جا نه‌گهر خاوه‌ن به‌ش و پشت نه‌بوو نه‌وه دهریته‌وه خزمه‌کانی تری به‌پئی نزیکی (□□□) وه خوشک له‌گه‌ل کچ دا پشته (عَصَبَة) (□□□) وه براو خوشک هیچیان به‌رناکه‌ویت له‌گه‌ل کوپدا یان کوپری کوپدا یان باوک دا (□□□) به‌لام له‌گه‌ل باپیردا به‌ریان ده‌که‌ویت (□□□) هه‌روه‌ها له‌گه‌ل کچیش دا به‌ریان ده‌که‌ویت جگه له‌برای دایکی (□□□)

3- (عَصَبَة) یه له‌گه‌ل که‌سیکی‌تردا ئه‌ویش خوشکه له‌گه‌ل کچ دا .

دووهم : (العَصَبَةُ السَّبِيَّةُ) : ئه‌وه‌یه که به‌هۆی شتیکه‌وه ده‌بیته پشت ، ئه‌ویش ئازاد کردنه ، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) بپوانه (پ 614) وه فه‌رموده‌که‌ی (بِنْتُ حَمَزَةَ) بپوانه (پ 619) . وه‌ئهم جووره پشته (عَصَبَة) یه میراتی به‌رناکه‌ویت ته‌نها ئه‌و کاته نه‌بیته که پشت (عَصَبَة) ی (نَسَبِي) نه‌بیته .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الانفال : 75) دا که ده‌فه‌رموی : ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ بپوانه (پ 601) وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو أُمَامَةَ بْنُ سَهْلٍ بْنِ حَنِيْفٍ) که‌وا فه‌رموی : (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) بۆ (أَبُو عَبِيدَةَ) ی نووسی که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی : ((اللَّهُ وَرَسُولُهُ مَوْلَىٰ مَنْ لَا مَوْلَىٰ لَهُ وَالْخَالُ وَارِثٌ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ)) واته : خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دۆست و پالپشتی ئه‌و که‌سه‌ن که دۆست و پالپشتی نییه ، وه خالویش میرات به‌ری ئه‌و که‌سه‌یه‌که میرات به‌ری نییه [رواه الترمذی (2103/421/4) وابن ماجه (2737/914/2) وغیرهما وهو حدیث صحیح بپوانه الارواء (1700) وصحیح ابن ماجه (2212)] .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو قَيْسٍ) بپوانه (پ 633) .

(□□□) هیچ جیاوازییه‌ک له‌مه‌دا نییه له‌نیوان زانایان دا .

(□□□) **زانایان لهم مه‌سه‌له‌یه‌دا دوو رایان هه‌یه :**

یه‌که‌م : بۆ چوونی (أَبُو بَكْرٍ) و (إِبْنُ عَبَّاسٍ) و (إِبْنُ عُمَرَ) و که‌سانی تریشه وه‌ک (أَبُو حَنِيفَةَ) ، ده‌لین : که‌وا براو خوشک ئیتر باوکی و دایکی بن یان باوکی یان دایکی ، بی‌به‌ش ده‌بن له میرات به‌ بوونی باپیر . چونکه باپیر له جیگه‌ی باوکه له هه‌موو حاله‌تی‌ک دا .

وه برای باوکی بی‌بش ده‌بیت له‌گه‌ل برای دایکی و باوکی دا (۳۳۳) وه منالی نافرته‌ی (لعان) کراو (۳۳۳) و منالی (زنا) یش‌ته‌نھا له دایک و خزمانی

دووهم : بۆ چوونی جه‌ماوهری هاوه‌لان و شوین که‌وتوانه ، له پی‌شی هم‌مویانه‌وه (زید بن ثابت) ه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی لی‌ هاتویتی بۆ داوه له (علم الفرائض) دا به‌سهر هاوه‌لانی تر دا ، وه بۆ‌چوونی (علی) و (ابن مسعود) و (الشعبی) و (أهل المدينة) و (مالك) و (الشافعی) و (أحمد) و (أبو یوسف) و (محمد بن حسن) یشه که‌وا براو خوشکی دایکی و باوکی بن یان باوکی میراتیان به‌ر ده‌که‌ویت له‌گه‌ل باپیردا وه باپیر بی‌ به‌شیان ناکات وه ک چۆن باوک بی‌ به‌شیان ده‌کات ، وه به‌لگه‌یشیان ئه‌وه‌یه که‌وا باپیر و برا له نزیکیان دا له‌مردوه‌که‌وه له‌یه‌ک پله دان ، چونکه باپیر به‌هۆی باوکه‌وه نزیک ده‌بیت‌ه‌وه و برایش هه‌روه‌ها به‌هۆی باوکه‌وه نزیکه ، باپیر (أصل) ی باوکه و برایش (فرع) ی باوکه ، که‌وا بوو پله‌یان یه‌کسانه ، ئیتر هیچ روو یه‌کی ش‌رعی تی‌دا نی‌یه که‌وا یه‌کیکیان میراتی به‌ر بکه‌ویت و ئه‌وی تریان به‌ری نه‌که‌ویت ... وه ئه‌مه‌شیان بۆ چوونی راست ترو وه‌به‌ر تره (والله أعلم) .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جابر بن عبدالله) (خوایان لی‌ پازی بیت) که‌وا فه‌رموی : ژنه‌که‌ی (سعد بن ربیع) هه‌ردوو کچه‌که‌ی که‌له (سعد) ن هینا بۆلای پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) جا ووتی : ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌مه هه‌ردوو کچه‌که‌ی (سعد بن ربیع) ه باوکیان له‌گه‌لت دا له‌رۆژی (أحد) دا شه‌هید بوو ، وه مامیان هه‌موو ماله‌که‌یانی بردوه و هیچی بۆیان به‌جی نه‌هیشتوه ، وه که‌سیش ماره‌یان ناکات مه‌گه‌ر پاره‌یان هه‌بیت ، فه‌رموی : خوای گه‌وره خۆی بریار له‌سهر ئه‌مه ده‌دات ، جا ئایه‌تی میرات دابه‌زی ، جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ناردنی بۆلای مامیان و فه‌رموی : ((إِعْطِ ابْنَتِي سَعْدِ التُّلْتَيْنِ وَأَعْطِ أُمَّهُمَا التَّمَنُّ وَمَا بَقِيَ فَهُوَ لَكَ)) واته : دوو له‌سهر سی (—) ی ماله‌که‌ی (سعد) بده‌ره هه‌ردوو کچه‌که‌ی ، وه هه‌شت یه‌کیش بده‌ره دایکیان وه هه‌ر چی مایه‌وه ئه‌وه بۆ تۆیه)) [رواه‌أبو داود (3/رقم/2892) والترمذی (4/414/2092) وابن ماجه (2/908/2720) وهو حدیث حسن بروانه صحیح بروانه صحیح ابی داود (2573 ، 2574) و صحیح ابن ماجه (2199)] .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (علی) (خوای لی‌ پازی بیت) که‌وا فه‌رموی : ((پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بریاری داوه که‌وا برای دایک و باوکی میراتی یه‌کتری ده‌به‌ن نه‌ک

دایک میرات و درده‌گرن و هه‌هر خزمانی دایکیش میراتی ئه‌وان ده‌بن (□□□) وه منال تا ده‌نگی لیوه نه‌بیستریت میراتی به‌رناکه‌ویت (□□□) وه ئه‌گه‌ر خاوه‌ن به‌شه‌کان زور بوون ئه‌وه (عول) ده‌کریت . (□□□)

برای باوکی ، پیاو میراتی برای دایک و باوکی به‌ر ده‌که‌ویت نه‌ک میراتی برای باوکی))
[رواه الترمذی (2094/416/4) و ابن ماجه (2739/915/2) و غیرهما وهو حسن بروانه الارواء (1667)
وصحیح ابن ماجه (2214)]

(□□□) ئه‌و مناله‌یه که‌وا می‌رد له‌کاتی (لعان) کردن دا (إنکار)ی ده‌کات که منالی
ئه‌وبیئت . بروانه باسی (لعان) (پ142) .
(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سهل بن سعد) له (حدیث الملائنة) : که‌وا کورپه‌که‌ی
به‌دایکه‌وه بانگ ده‌کرا ، پاشان سوننه‌ت وابوه که‌ ئه‌و میرات له‌دایکی ده‌بات و دایکیشی
میرات له‌ئه‌و ده‌بات ، چه‌ندیک خوای گه‌وره به‌شی بو دیاری کردبیئت)) [رواه البخاری
(9/رقم/5309) و مسلم (1492/1130/2)] .

وه (محمد صدیق حسن خان) ده‌فه‌رمی : زانایان (إجماع) یان کردوه که‌وا منالی
ئافره‌تی (لعان) کراو و منالی (زنا)یش میراتی له‌باوک و خزمانی باوک و هه‌رناگرن ،
ومیراتیانیش ته‌نها بو دایک و خزمانی دایکه ، وه میراتی ئه‌وانیشیان به‌رده‌که‌ویت [بروانه
الروضه‌ الندیة بتحقیق محمد صبحی حلاق (701/2)] .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوای لی‌رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری
خوای (ﷺ)

فه‌رموی : ((إِذَا اسْتَهَلَ الْمَوْلُودُ وُرَثًا)) واته : ئه‌گه‌ر مندالی له‌دایک بوو ده‌نگی لی‌به‌رز
بویه‌وه ئه‌وه میراتی به‌رده‌که‌ویت [رواه ابوداود (3/رقم/2920) وهو حدیث صحیح بشواهد بروانه الارواء
(1707)] .

(□□□) (العول) له‌زمانی عه‌ره‌ب دا واته : به‌رز بونه‌وه ده‌وتریت : (عَالَ الْمَيْزَانَ) :
ئه‌گه‌ر به‌رز بویه‌وه . وه به‌واتای لار بونه‌وه بولای زولم وسته‌میش دیت خوای گه‌وره
ده‌فه‌رموی : ﴿وَذَلِكَ أَذْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا﴾ .

وه له‌شه‌رعیش دا ، واته : زیاتر دابه‌ش کردنی به‌شی خاوه‌ن به‌شه‌کان و که‌م
کردنه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌ی هه‌ریه‌که‌یان له‌میراته‌که‌دا هه‌رکه‌س به‌پیی به‌شی خوای بو ئه‌وه‌ی
هیچ که‌سیک له‌خاوه‌ن به‌شه‌کان بی‌به‌ش نه‌بن له‌میراته‌که .

وه یه‌که‌م جار (عَوْل) کردن له میرات دا له‌کاتی ئیمامی (عَمَر) دا کرا (خوای لیّ پازی بیّت) که‌وا ئافره‌تیک مرد بوو جا میرات به‌ره‌کانی می‌رده‌که‌یی و دوو خوشکی بوون ، جا ئیمامی (عَمَر) به‌و (صحابه) انه‌ی فرموو که له‌گه‌آیدا بوون : ئه‌گه‌ر به می‌رده‌که ده‌ست پیّ بکه‌م یان به دوو خوشکه‌که‌ی ئه‌وه ئه‌وی تریان حه‌ق و مافی خوئی به‌ته‌واوه‌تی وه‌رناگریّت ، من پاوژتاتان پیّ ده‌که‌م ، جا (زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای لیّ پازی بیّت) ئاماژه‌ی کرد که‌وا (عَوْل) ی تیدا بکات ، بویه ئه‌ویش فرمووی : ((أَعْيَلُوا الْفَرَائِضَ)) . وه‌هاوه‌لانیس به‌وه پازی بوون . وه‌ئو مه‌سه‌لانه‌ی که (عَوْل) ی تیدا ده‌کریّت ئه‌وانه‌یه که بنچینه (أَصُول) ه‌کانی شه‌ش (6) بیّت یان دوانزه (12) بیّت یان بیست و چوار (24) . جا شه‌ش (عَوْل) ده‌کریّت بو حه‌وت یان بو ه‌شت یان بو نو یان بو ده ، وه دوانزه‌یش (عَوْل) ده‌کریّت بو سیانزده یان پانزده یان حه‌فده ، وه بیست و چواریش ته‌نها بو بیست و حه‌وت (عَوْل) ده‌کریّت ، وه شیوه‌ی چاره‌کردنی مه‌سه‌له‌ی (عَوْل) به‌وه ده‌بیّت ، که‌وا یه‌که‌م جار بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که بزانیّت وه‌به‌شی هه‌موو که‌سیک له‌میرات به‌ره‌کان بزانیّت ، پاشان واز له بنچینه‌که بیّنه و کوی به‌شی هه‌موو میرات به‌ره‌کان بکه‌ره بنچینه و دابه‌شی بکه‌ره‌وه به سه‌ره‌یان دا . بو نمونه : ئه‌گه‌ر ئافره‌تیک مرد و می‌رد و دوو خوشکی هه‌بوو ، جا به‌شی می‌رد نیوه (—) یه وه به‌شی دوو خوشکه‌که‌یش دوو له‌سه‌ر سی (—) یه ، که‌وا بوو بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که شه‌شه (6) ، نیوه‌ی بو می‌رده‌که که سی (3) به‌شه وه‌دوو له‌سه‌ر سی‌یشی (—) بو خوشکه‌که‌نه که چوار (4) ده‌کات ، که‌وا بوو ده‌بیّت بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که (عَوْل) بکریّت بو حه‌وت (7) سی (3) ی بو می‌رده‌که و چوار (4) یش بو دوو خوشکه‌که . به‌م شیوه‌یه به‌شی هه‌ر یه‌کیک له میرات به‌ره‌کان به ئه‌ندازه‌ی به‌شه‌که‌ی خوئی که‌م ده‌بیته‌وه ، به‌لام هه‌موویان به‌ش ده‌بن و که‌سیش بی‌به‌ش نابیّت ، وه‌زولم و سه‌میش له که‌سیان ناکریّت .

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) ئه‌وه به‌شی میرات به‌شکردن کوتایی پیّ هات و ئیستایش
ده‌چینه سه‌ر به‌شی خه‌بات کردن و تیکۆشان.

لەبلاوکراوەکانی مایپه‌ری ئیمان وەن

www.iman1.com

هەمیشە لەگەڵمان بن بۆنویبۆنەوێ وەیی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com

